

ਨਿਹੰਗਨਾਮਾ

NIHANGNAMA
(The Nihang Treatise)

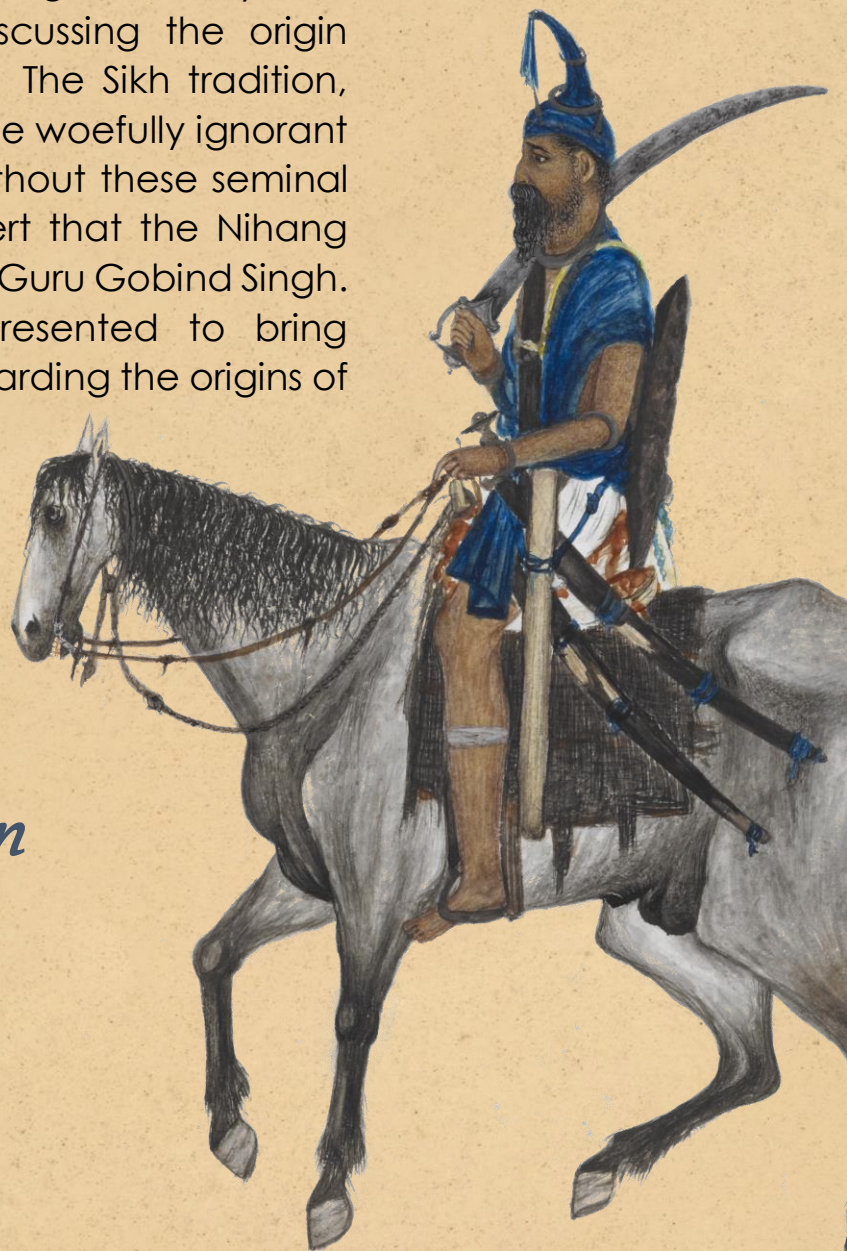

ਸਿੱਤ: ਮੰਗਲਾਚਰਨ

Nihangnama

The *Nihangnama* (Treatise of Nihang Singh Warriors) is an anthology of historical accounts discussing the origin stories related to the Nihang Singhs. The Sikh tradition, following Guru Gobind Singh, would be woefully ignorant of the history of the Nihang Singhs without these seminal texts. These texts unequivocally assert that the Nihang Singhs draw their lineage straight from Guru Gobind Singh. Previously untranslated texts are presented to bring awareness to Sikhs in the diaspora regarding the origins of the Nihang Singhs.

“Nihangs are forever firm in their conviction, character, recitation of Gurbani, and performance of austerities; such is a true Warrior. They remain forever in their own discipline, even if kings and royalty walk by.”

- Pracheen Panth Prakash (Shahid Rattan Singh Bhangoo)

ਮੰਗਲ

Salutation: As per tradition regarding dharmic literary works, a *mangal*, or salutation is made prior to the commencement of the work. Humbly find the mangal below:

ਕਬਿਤ ॥

ਪਾਉਣ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਜਬ ਫੈਲੈ ਜਗਤ ਮਾਤਿ, ਮੇਘ ਆਗਿਆਨ ਤਜੇ ਆਕਾਸ਼ ਦਿਖਾਵਈ ।

When the Guru's Wisdom, like the wind, dispersed across the world, it removed the ignorance like clouds, and displayed the Blue [Bana] sky for all to see.

ਸਿੰਘਨ ਵਿਸੇਸ਼ ਵੇਸ਼ ਮਾਹਿ ਪਰਦੇਸ਼, ਕੇਸ਼ ਰੱਖਣ ਮਨੋਛ ਆਖਿ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਨਾਵਈ ।

The unique uniform [Bana] of the Singhs is now present in foreign countries, and these foreigners are even keeping their Kes [Hair] becoming the highest [Guru's Sikhs].

ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਮੇਸ਼ ਰੱਖੇ ਪਾਠ ਚੰਡੀ ਸਦਾ ਰਰੇ, ਖੁੰਡੇ ਦੇਗਾਂ ਚੜ੍ਹੇ ਅਨੇਕਾਂ ਛਕਾਵਈ ।

Always strapped with weapons and reciting the scriptures of Chandi, their [Shahidi] Degh always flows freely and they distribute it to countless people.

ਨਿੰਦਕ ਕੂਕਾਵਈ ਪਰ ਸੁਮਾਤਿ ਲਖਾਵਈ, ਕਮੋ ਦਲ ਪੰਥ ਕੋ ਅਨੇਕਾਂ ਬਰ ਪਾਵਈ ।

The slanderers continue to shriek but the wise have understood [this mystery], salutations to the Dal Panth, which grants countless blessings.

ਤਤਕਰਾ

Foreword	2
Mangal (Salutation)	3
Pracheen Panth Prakash – <i>Shahid Rattan Singh Bhangoo</i>	5
i. Gurbaksh Singh Nihang	6-9
Gurpratap Suraj Prakash – <i>Mahakavi Santokh Singh</i>	10
i. Guru Gobind Singh Ji leaving Chamkaur	11-13
Naveen Panth Prakash – <i>Giani Gian Singh</i>	14
i. Origin Story 1: Akalis reclaiming charity	15-18
ii. Origin Story 2: Fateh Singh taking Akali form	18-19
iii. Origin Story 3: Guru blessing Maan Singh	19-20
iv. Origin Story 4: Guru saving piece of Blue Cloth	20-21
v. Nihang Praise	21-31
Sri Gurpad Prem Prakash – <i>Baba Sumer Singh</i>	32
i. Nihang Origin Story	33-37
Rehatnama – <i>Bhai Daya Singh</i>	38
i. Characteristics and Traits of an Akali Singh	39

ਪ੍ਰਥੀਠ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਕ੍ਰਿਤ: ਸ਼ਹੀਦ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ

Pracheen Panth Prakash

Shahid Rattan Singh Bhangoo who was the grandson of the famed Shahid Mehtab Singh. Much of his knowledge was passed down through his family and thus the text provides an interesting insight into the Misal period [mid to late 1700s]. The text makes consistent mention of the Akali Nihangs and their sacrifices during the Misal period but the passage below specifically describes the story of Gurbaksh Singh Nihang.

ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸੁਣੋ ਸੁਜਾਨ ॥

ਪਾਈ ਸੁਗੀਈ ਉਨ ਤਲੀ ਤਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰ ਅਮ੍ਰਿਤਾਨ ॥ ੧ ॥

Oh wise ones listen to this story I will tell of the Nihang Gurbaksh Singh, who attained sublime Shahidi [martyrdom] in the auspicious city of Amritsar.

ਹੁਣੇ ਭੁਜੰਗੀ ਐ ਬਡ ਜੰਗੀ ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਥੁ ਰਹਿ ਰਹਤ ਚੰਗੀ ॥

ਪ੍ਰਾਤ ਉਠੇ ਅਰ ਸੁੱਖਾ ਪੀਵੈ ॥ ਹੁੰਦ ਆਛਯੋ ਮੁਖ ਦਾਤਨ ਕੀਵੈ ॥ ੨ ॥

A great and elite warrior [Bhujangi], he kept the Guru's Code of Conduct [Rehat] very well, as such he wore the blue clothing and would awake early in the morning and drink cannabis. Following this he would cleanse himself and brush his teeth.

ਸੁਣਾ ਪ੍ਰਿਠਿ ਨਿਸ ਕਰੈ ਕੁਠਾਨ ॥ ਬਾਣੀ ਪੁੜੇ ਖੁੜ ਪੱਗ ਬਧਾਨ ॥

ਸੁਰਬੁ ਝੋਹ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥ ਨਮਕਾਰ ਕਰ ਸੁਸੁਤਰ ਫੜੈ ॥੩॥

Daily he would bathe in the early morning, reciting Gurbani while adorning his turban. Worshipping his weapons he would hold his sword and salute it.

ਸੁਰਬੁ ਝੋਹ ਗੁਠੁ ਮਾਠਾ ਪਾਵੈ ॥ ਕੰਗੜ ਸਿਮਰਨੁ ਝੋਹ ਸੁਹਾਵੈ ॥

ਝੋਹ ਚਕ੍ਰੁ ਝੋਹ ਤੋੜੈ ਧਾਰੈ ॥ ਸੁਰਬੁ ਝੋਹ ਕੀ ਰਖਯੁ ਉਚਾਰੈ ॥੪॥

Around his neck he wore an all-iron rosary, even his comb was made of iron and his small rosary. His Chakar [quoit] around his turban was iron, as the iron chain. He would recite "All-Iron is my Protector" [from Akal Ustat].

ਦਸਤੁ ਦਸਤਾਨੈ ਕਰ ਸੋਟਨੁ ਸਿਉਂ ਹੇਤ ॥ ਸੁਣਾ ਗੁਜ ਕਛੁ ਪ੍ਰਿਠੈ ਸੇਤ ॥

ਸੰਜੋਠਿ ਝੋਹ ਕੀ ਪੁਰਸੁ ਅੰਗ ॥ ਦਿਮੁ ਝਾਠਿ ਦਿਵਾਨੁ ਨਿਤੁ ਬੁਠੈ ਨਿਹੰਗ ॥੫॥

The gauntlets he wore were iron along with his club. Wearing a white Kachera, with cloth measuring up to one and a quarter yard, he also wore iron chain-mail. In holding congregations [at Akal Takht], many Nihangs would also attend.

ਨਿਹੰਗ ਕਹਾਵੈ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੰਨੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥

ਜਿਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹੀ ਨ ਮੰਨੈ ਉਸ ਕਰੈ ਬਿਦੇਹੀ ਚੰਗੁ ॥੬॥

That man is called a Nihang who is indifferent to both pain and pleasure. That person whose body is unaffected by both pain and pleasure, we properly call that person Bidehi [Without a Body, another name for Shahid Singhs].

ਹਰੀ ਜਤੀ ਐ ਜਪੁ ਤਪੀ ਦਾਤਾ ਪੂਰਾ ਸੂਰ ॥

ਐਵੈ ਪੁਸ਼ ਸਰਦਾਰ ਤਿਸੁ ਵਹੁ ਰਹੈ ਆਪੁ ਮਗਰੂਰ ॥੭॥

Nihangs are forever firm in their conviction, character, their recitation of Gurbani and performance of austerities; such is a true Warrior. They remain forever in their own discipline even if kings and royalty walk by.

ਜਹਾਂ ਜੁੱਧੁ ਕੀ ਜਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਰਨੈ ਕੇ ਡਰ ਟਰੈ ਨੁ ਭੋਇ ॥

ਜਹਾਂ ਪੰਥੁ ਪੈ ਬੁਝ ਪੁਵੈ ਭੀਰ ॥ ਡਾਰੈ ਆਪੁ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਸਰੀਰ ॥੮॥

Wherever an opportunity for warfare arises, they never cower from death. Wherever a great calamity is upon the Panth, they readily offer themselves to combat the threat.

ਜਹਾਂ ਜੁੱਧ ਕੀ ਜਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਫੜ ਨਿਸ਼ਾਨ ਆਪ ਅੱਗੇ ਹੋਇ ॥

ਮਾਥ ਨਗਾਰਾ ਘੁਰਦਾ ਜਾਵੈ ॥ ਜਾਇ ਨੜਾਈ ਮੂਹਰੇ ਪਾਵੈ ॥੯॥

Wherever war is being waged, they press forward holding the battle standards. Wherever they hear the drum beat of war, they run to the front of the lines to fight.

ਭਟੇ ਜੁ ਕੁਹੀਦ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ॥ ਉਨੋਂ ਹਾਥ ਥੀ ਪਾਹੁਲ ਪਿਠਾਈ ॥

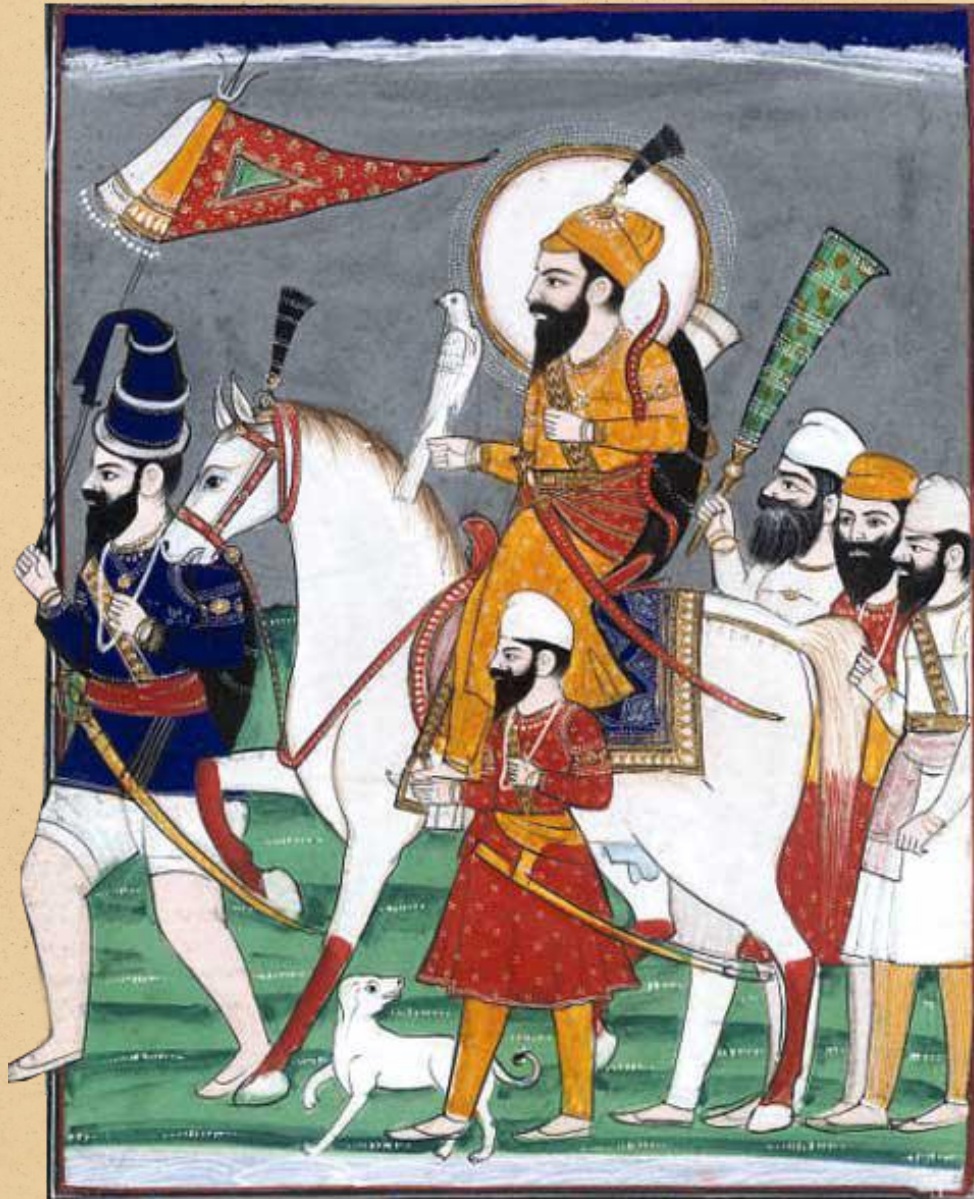
ਖੇਮ ਕਰਨ ਢਿਗ ਲੀਲੁ ਨਾਮ ॥ ਹੁਤੋ ਮਾਛੇ ਮੇਂ ਤਿਸਕੋ ਗ੍ਰਾਮ ॥੧੦॥

Gurbaksh Singh had taken Khande Ki Pahul from the Shahid Bhai Mani Singh, and hailed from the village named Leel near Khemkaran, a village in the district of Majha.

-Episode 156, Pracheen Panth Prakash

ਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ

ਕ੍ਰਿਤ: ਮਹਾਰਾਜੀ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ

Gurpratap Suraj Prakash

Gurpratap Suraj Prakash

1843

The Solar Illumination
of the Guru's Glory

Mahakavi Santokh Singh

The Gurpratap Suraj Prakash Granth is the most comprehensive historical text of the Sikh Gurus and was so well received that its daily discourse [katha] was mandated at all Takhts.

The passage below describes the origin story of the Akali Nihangs. Specifically, events surrounding Guru Gobind Singh leaving Chamkaur Sahib. After sustaining some injuries to his feet he was met by Maan Singh, Daya Singh and Dharam Singh in an orchard, where they then proceeded to Gulaba Masand's house.

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਿਹ ਸੰਗ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁੱਖਾ ਮਿਰਚਾਂ ਆਨਿ ਉਚਾਰਾ ॥੩੯॥

From the auspicious mouth of the Guru, He said to those around him, "Go bring large amounts of cannabis and black pepper.

ਬਿਨਾ ਅਮਲ ਬਹੁ ਸੁਖਾ ਬਿਤੀਤਾ ॥ ਪਾਨ ਕਰੈ ਹੁਲਸੈ ਤਬਿ ਚੀਤਾ ॥

ਸੁਨਤਿ ਗੁਲਾਬਾ ਤਰਨ ਗਯੋ ॥ ਜਾਇ ਬਜ਼ਾਰ ਖਰੀਦਨ ਕਿਯੋ ॥੪੦॥

I have gone a long time without any intoxicants, this beverage brings great happiness to my mind". Gulaba the Masand heard these words and got ready to leave, he went to the market to purchase these items.

ਜੀਬਿ ਗੁਰ ਉਪਬਨ ਚੈਰੇ ਜਾਇ ॥ ਕਾਮਾ ਗਮਨਯੋ ਪੁਰਿ ਸੁਗਿਸਾਇ ॥

ਖੁਸ਼ਕੀ ਅਰਕ ਦੁਧ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਬਾਂਛਤਿ ਅਮਲ ਪਿਯਾਨਿ ਤੇ ਮੋਈ ॥੪੧॥

When the Guru was seated in this orchard, the Masand went quickly to the city to complete his task. Guru Gobind Singh had taken the milk of an Ak plant [for medication, commonly called the 'Apple of Sodom'], but it had caused dryness on his feet. He desired an intoxicant to drink [which would remove this pain].

ਬੁਝੇ ਤੀਬਿ ਭੀ ਸੰਗੀ ਤੀਨ ॥ ਸੁੱਖਾ ਕਿਸ ਕੇ ਨਿਕਟ ਕੀਨ ॥ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਕੇ ਥੋ ਕੁਛ
ਪਾਠੇ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਖੋਲਿ ਨਿਕਾਠੇ ॥੪੨॥

He then asked the three Singhs in his company, "Does anyone have cannabis close at hand?" Maan Singh had small amounts of cannabis wrapped up, and hearing this the Guru told him to unwrap it.

ਥੋਰਾ ਹੁਤੋ ਤਯਾਰ ਕਰਿ ਦਯੋ ॥ ਤਿਖਾ ਸੁਗਿਤ ਮੋ ਪੀਵਨ ਕਯੋ ॥

ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਰ ਦੇਵਤਿ ਜੋਵੇ ॥ ਪੰਥ ਖਾਲਸੇ ਸੁਗਿ ਤਮ ਰੋਵੇ ॥੪੩॥

Maan Singh had prepared the small amounts of cannabis and gave it to Guru Gobind Singh, the drink was extremely strong and the Guru drinking it was extremely pleased and gave a blessing to Maan Singh – "Within the Khalsa there will be a Panth that belongs to you.

ਤੁਛ ਸਮ ਚੇਖ ਸੁਭਾਉ ਬਿਸਾਨੀ ॥ ਨਾਮ ਨਿਹੰਗ ਅਨੇਕ ਅਕਾਲੀ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਕ
ਘਟੀ ਬਿਤਾਈ ॥ ਚਾਹ ਅਮਲ ਕੀ ਰਹੀ ਤਦਾਈ ॥੪੪॥

It will be beautifully adorned in your attire and demeanor – countless in number they will be called Akali Nihangs". In this way about half an hour passed, but their desire for more intoxicants remained.

- Rut 6, Chapter 44, Gur Pratap Suraj Prakash Granth

ਠਈਠ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਕ੍ਰਿਤ: ਗਿਯਾਨੀ ਗਿਯਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ

Naveen Panth Prakash

Naveen Panth Prakash

1880

The Khalsa Panth's Illumination
(Newer Standard)   Giani Gian Singh

Foreword: The Naveen Panth Prakash is one of the seminal historical texts relating to Sikh history following the passing of Guru Gobind Singh until the time of Maharaja Ranjit Singh. This text is used as a source for much of the information relating to the Misal period during the early to late 1700s, and as such provides an important insight into the Akali Nihangs. Gyani Gyan Singh, the author of the text, himself a Nirmala Sikh, mentions the Nihangs and their involvement throughout the Misal period. The portion below specifically describes in detail the origin stories of Nihangs, their characteristics, and their identity.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਰੰਭ ਕਰਿ ਮੁਖੁ ਦਾਇ,

ਭਾਸ ਬਾਨਕ ਰਖਾਇ ਗਯਾਨੁ ਤਾਨੁ ਦਿਪਤਾਇ ਹੈ ॥

Guru Nanak, who gave the entire world endless happiness, has kept the honour of the 'Bana' [Nihang uniform], and who illuminated the sun of wisdom.

ਤਾਂਹ ਪੁਗ ਧਯਾਇ ਮਾਥ ਨਾਇ ਪੰਥ ਖਾਲਸੇ ਕੋ,
ਸਿੰਘਨ ਨਿਹੰਗਨ ਕੀ ਗਾਥ ਅਥਿ ਗਾਇ ਹੈ ॥

Meditating upon those lotus-like feet I bow in salutation to the Khalsa Panth, now I will narrate the origin stories of the Nihang Singhs.

ਬਿੱਧਨ ਨਿਹੰਗਨ ਸੁਨਾਈ ਜੈਸ, ਲਿਖੀ ਪਾਈ,
ਤੇਸੁ ਹਮ ਕੇਹੋ ਭਾਈ ਸੁਨੋ ਮਨ ਲਾਇ ਹੈ ॥

I write down these stories as told by the elder Nihang Singhs, so brother, as I narrate this story please listen carefully with attention.

ਸੁਤ ਰਜ ਗੋਠ ਜਾਂ ਮੈਂ ਮੁਖਯ ਤਮੋ ਗੁਣ ਹੋਇ,
ਤਿਨ ਕੋ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਭੀ ਅਲਾਇ ਹੈ ॥੧੨੫॥

Having little essence in Satoguni or Rajoguni qualities, they consist mainly of Tamogun, these are what you call the Nihang Singhs of the Guru.

ਸਾਖੀ ੧॥ Story 1

ਏਕ ਦਿਨ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਨ ਤੇਲ ਝੋਲਾ ਆਇ,
ਦਾਨ ਤੁਲਾ ਦੀਨ ਦਿਜ ਕੋ ਬਿਸਾਈ ਹੈ ॥

One day the Guru gave great charity to a Brahmin, granting him sesame seeds, oil and iron in an amount that weighed as much as the Brahmin.

ਦਵਾਰ ਪੈ ਤਿਖਾਰੇ ਥੇ ਤੰਗੇਰੇ ਜੇ ਬਧੇਰੇ ਸਿੱਖ,
ਬੁਛਯੋ ਤਿਨ ਦਵਜ ਲੀਏ ਜਾਤ ਕਯਾ ਉਤਾਲੀ ਹੈ ॥

As the Brahmin walked out the door, there were poor Sikhs, cannabis drinking beggars, who asked the Brahmin what he was taking with him with such excitement.

ਕਹਯੋ ਸਿਰ ਮੱਦਕ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੀਓ ਜਾਤ ਮੈਂ ਹੂੰ,
ਸੁਮਛਯੋ ਨ ਜਿਨੈ ਦੇਹੁ ਆਰਥ ਕਮਾਈ ਹੈ ॥

The Brahmin said, "I am taking this charity, which the Guru has blessed me with", the Sikhs did not understand how he had earned this and did not accept this.

ਫੀਨ ਲੀਨ ਦਵਜ, ਦੀਨ ਹੋਇ ਗਯੋ ਗੁਰੂ ਪਾਸ,
ਸੁਨਿ ਗੁਰੂ ਹੱਸ ਕਹਯੋ ਸਿੱਖੁ ਜੇ ਆਕਾਲੀ ਹੈ ॥੧੭੬॥

The Sikhs snatched the charity from the Brahmin, who then went to the Guru and pleaded, but the Guru laughed and said "these Sikhs are the Akalis."

ਨੰਗ ਭੁਖ ਦਾਰਦ, ਫੀਨੋਫਰ ਗਰਹਿ ਦਸਾ ਮੰਦ ਜਾਨ,
ਹਮ ਨਿਜ ਘਰੋ ਥੀ ਨਿਕਾਲੀ ਹੈ ॥

I have given you this charity to rid the Sikhs of poverty, hunger, laziness and the effect of black magic, but now they have brought these back into the community.

ਸਮਝ ਸਬਰ ਬਿਨ ਸਬਰਨ ਰਾਖੀ ਦਿਨੈ,
ਰੋਹੇ ਅਭਿ ਦਿਨਹੀਂ ਮੈਂ ਸੁਦਾ ਦੇਹੁ ਚਾਲੀ ਹੈ ॥

Without being wise and acting without contentment they stole this charity, and now these [hunger, poverty etc.] will run within the Akalis."

ਤਾਹੂੰ ਝੋਹੇ ਕੇਰ ਗੁਰੁ ਬੁਨਵਾਇ ਕੁਦ ਕੜੇ,
ਬੁੜੇ ਤੇਲੁ ਤਲਵਾਇ ਤਿਨੁ ਹੂੰ ਖੁਵਾਲੀ ਹੈ ॥

Thus the Guru, for the Singhs, made it mandatory for iron weapons and Karas to be worn [to protect from black magic] and fed them many fried sweets.

ਠੀਲੁ ਚੇਲੁ ਹੁਤੇ ਜੇਠੈ ਪ੍ਰਿਹਰਾਏ ਤਿਨੈ ਤੇਠੈ,
ਕਠਯੋ ਗੁਰੁ ਸਿੱਖੁ ਏਠੈ ਗੁਰੁ ਕੇ ਅਕਾਲੀ ਹੋ ॥੧੭੭॥

He made them adopt the blue uniform and thus the Guru said, "these Sikhs are the Guru's Akalis."

ਸਾਖੀ ੨ ॥ Story 2

ਫੇਰ ਏਕ ਰੋਜ ਸੁਭਾ ਮਾਂਹਿ ਗੁਰੁ ਕੇ ਹਸੂਰ,
ਫਤੇ ਸਿੱਖੁ ਗੁਰੁ ਸੁਤ ਸਵਾਂਗੁ ਧਾਰਿ ਆਯੋ ਹੈ ॥

One day during the daily congregation held in the Guru's presence, the Guru's son Fateh Singh dressed himself in a particular way.

ਦੰਡ ਧਰ ਕਾਂਧੇ ਪ੍ਰੀਰ ਉੱਚਿ ਦਸਤਾਰ ਕੀਰ,
ਕੀਟ ਤੀਟ ਕਾਛ ਧੀਰ ਕੇ ਅਕਾਲ ਗਾਯੋ ਹੈ ॥

Holding a club on his shoulder, adorned with a tall turban, with a Kachera across his waist he chanted Akal!

ਪ੍ਰੇਖਿ ਗੁਰੁ ਕਹਯੋ ਅਹਯੋ ਜਹਯੋ ਭੀ ਚਹੈ ਹੈ ਪੰਥੁ,
ਫਤੇ ਸਿੰਘੁ ਜੀ ਕੋ ਏਹੁ ਯਾਹੀ ਤੇ ਕਹਾਯੋ ਹੈ ॥

Looking at him the Guru said, such a Panth will be started and call themselves the ones of Baba Fateh Singh.

ਕੀਰਤ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘੁ ਚੰਗ ਪੁਰਸੰਗ ਏਹੇ,
ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਮਾਂਹਿ ਐਰ ਯੋ ਅਝਾਯੋ ਹੈ ॥੧੭੮॥

This is the proper origin story of the Nihang Singhs, the next story I will narrate is also found within the Gurpratap Suraj Prakash Granth.

ਸਾਖੀ ੩॥ Story 3

ਮਾਛੀਵਾੜੇ ਗਏ ਜਬਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਬਾਗ ਮਾਂਹਿ,
ਭਾਈ ਮਾਨ ਸਿੰਘੁ ਤਹਾਂ ਪ੍ਰੀਛੇ ਚਲੁ ਆਇ ਹੈ ॥

When Guru Gobind Singh was in the forests upon reaching Macchiwara, Bhai Maan Singh was following along behind the Guru.

ਸੁੱਖਾ ਬਹੁ ਪੀਠਿ ਤਿਨੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਛਕਾਯੋ ਕਿਛੁ,
ਤਾਂਹੀ ਦਿਖੁ ਦੇਖਿ ਗੁਰੂ ਕਠਯੋ ਯੋ ਸੁਨਾਇ ਹੈ ॥

Maan Singh was a great enjoyer of cannabis and served it to the Guru when in the forests of Macchiwara. I narrate to you what then the Guru said to Maan Singh

ਜੈਸੀ ਤੇਰੀ ਦਸਤਾਰ ਖੁੱਬੀ ਜੈਸੀ ਆਹਿ ਆਹਿ,
ਤੈਸੇ ਭੰਗ ਪੀਨਹਾਰ ਪੰਥ ਤੈਰੇ ਖੁਆਇ ਹੈ ॥

"A Panth will be erected, adorning a similar turban as you, as filled with happiness as you and as great drinkers of cannabis."

ਯੈਸੇ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਤੇ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਦਵਾਰਾ ਦੇਹੁ,
ਥਾਨਿਓ ਨਿਹੰਗ ਪੰਥ ਭਾਈ ਯੋ ਦਿਖਾਇ ਹੈ ॥੧੭੯॥

Such a blessing passed upon Maan Singh, which oh Brother, started the Nihang Panth which you see today.

ਸਾਖੀ ੪ ॥ Story 4

ਥੋਥੀ ਸਾਖੀ ਸੁਨੋ ਆਹਿ ਜੋ ਨਿਹੰਗ ਕੇਹੋ ਸਾਭਿ,
ਮਾਛੀਵਾੜੇ ਗੁਰੂ ਜਾਇ ਸੁਯਾਮ ਚੇਲੁ ਧਾਰੇ ਹੋ ॥

Now listen to the fourth origin story that is told about the Nihangs, which relates to when Guru Gobind Singh wore blue clothing in the Macchiwara jungle.

ਛਿੱਲੋਂ ਨਮ ਗ੍ਰਾਮ ਤਲ ਮਾਲਵੇ ਮੈਂ ਗਏ ਚੀਲੋਂ,
ਤਹਾਂ ਮੋਢੀ ਕੋਲ ਜੀ ਨੈ ਅਰਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਹੈਂ ॥

When going to the house of Dhillion from Malwa, Sodhi Kaul made a request for the Guru to receive new clothes.

ਸੁਕਲ ਬਸਨ ਪੁਰਵਾਏ ਉਤਰਾਏ ਕਾਲੇ,
ਮੋਢੇ ਫਾਰਿ ਫਾਰਿ ਗੁਰੁ ਆਗ ਮਾਂਗਿ ਜਾਰੇ ਹੈਂ ॥

The Guru accepted and adorned the new white clothing, taking off his dark blue clothing, ripping it the Guru threw it in the fire.

ਓਕ ਲੀਰ ਕੁ ਗੁਰੁ ਦੀਨੀ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ,
ਪਾਰਤ ਨਿਹੰਗ ਤਬਿ ਹੀ ਤੇ ਚੋਲ ਕਾਰੇ ਹੈਂ ॥੧੮੦॥

The Guru saved one piece and gifted it to Maan Singh, who adorned it on his turban [as a Farla], and thus started the new uniform of dark blue clothing of Nihangs.

ਚੌਪਈ ॥

ਮਾਖੀ ਦੇਹੁ ਚਾਰ ਹਮ ਜੇਮੇ ॥ ਸੁਨੀ ਪਿਖੀ ਲਿਖ ਦੀਨੀ ਤੇਮੇ ॥
ਆਬਿ ਜੇਮੇ ਉਠੇ ਦਸਤਾਰੇ ॥ ਸਾਜੇ ਤੇਮੇ ਦੇਹੁੰ ਦਿਖਾਰੇ ॥੧੮੧॥

These are the four origin stories of the Nihangs, as I have heard them I write them down as such. Now I will narrate the origin story of the tall turban.

ਪ੍ਰਹਿਲੇ ਪੰਥ ਮਿਲਯੋ ਸਭਿ ਤਹਾ ॥ ਨਰ ਕਰਿ ਤਰਕਨ ਕਾ ਬੁਲ ਦਹਾ ॥

ਜਦੈ ਰਾਜ ਸਿੰਘਨ ਕਾ ਥੀਆ ॥ ਗਿਰਮਤ ਨਿਹੰਗੋ ਬਹੁ ਤਬਿ ਕੀਆ ॥੧੮੨॥

When the Panth first joined forces they got together and fought against the Turks, taking away their governance. When the Singhs established their own kingdoms, then many Nihangs became householders.

ਫਿਰਤ ਬਿਹੰਗਮ ਰਹੇ ਜੁ ਟੋਝੇ ॥ ਝੁਟਿ ਜਗਦਿਤ ਛਕੋ ਆਤੋਝੇ ॥

ਨਿਸੁਥੇ ਓਸ ਜਮਾਨੇ ਮਾਂਗੀ ॥ ਗੀਤ ਝੁਟਥੇ ਕੀ ਥੀ ਆਗੀ ॥੧੮੩॥

The various bands of Nihangs who remained nomadic took to looting crops to excess. They had faith they were entitled to the crops and this habit of looting took form.

ਸਿੰਘ ਨਿਪੁ ਭੀ ਮਜਾ ਨ ਦੇਤੇ ॥ ਬੁਲਕੇ ਖੁਦ ਭੀ ਮੋ ਝੁਟ ਝੇਤੇ ॥

ਰੋਰ ਰਹਿਤ ਤਬਿ ਮੁਲਕ ਮੁਛਾਰੇ ॥ ਚੋਰੀ ਡਾਕੇ ਪੁਰਤ ਆਪਾਰੇ ॥੧੮੪॥

The rulers who were Singhs did not punish the Nihangs, they themselves with their strength had looted. When there was no more commotion of war then within the kingdom there arose this widespread of stealing.

ਠੇਠਾ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਤਬਿ ਏਕੋ ॥ ਬਿਦਤਯੋ ਜਪੀ ਤਪੀ ਸਬਿਬੇਕੋ ॥

ਝੰਗੁ ਚਾਝਿਓ ਤਿਸ ਕਾ ਡਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਮੋ ਰਹਿਤ ਨਿਹੰਗ ਆਪਾਰੀ ॥੧੮੫॥

During this time there was one Nihang, Naina Singh, who was known for his recitation, austerity and keen discerning intellect. He ran a very large Langar [communal kitchen] and practiced very firmly the Nihang Singh conduct.

ਤਿਨ ਚਮਤਾਰਾ ਉਚ ਸੁਜਾਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਯੋ ॥

ਗੁਰੂ ਪੰਚਮ ਜੋ ਕਹਯੋ ਬਿਸਾਠਾ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲ ਉਚ ਦੁਮਾਲਾ ॥੧੮੯॥

Having a very large turban, he would recite a passage from the Guru Granth Sahib, that which the Great Fifth Guru said, "Upon Meeting the Guru I adorn a tall Dumalla".

ਮਾਨ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਦੇਹੁ ਨਿਹੰਗੋ ॥ ਸੁਜੇ ਦੁਮਾਲੇ ਉਚੇ ਪਿੰਗੋ ॥

ਤਬਿ ਤੇ ਅਧਿਕ ਉਚ ਦੁਮਾਰੇ ॥ ਸਾਜਨ ਝਗੇ ਨਿਹੰਗ ਉਦਾਰੇ ॥੧੯੦॥

The Nihangs have accepted this saying of the Guru and have adorned such beautiful tall Dumallas. From then these very large tall Dumallas were adorned by the Nihangs.

ਨੈਣਾ ਸਿੰਘੀਏ ਦੇਹੁ ਦੁਮਾਲੇ ॥ ਕਹਲਾਵਤ ਇਸ ਹੇਤ ਬਿਸਾਠੇ ॥

ਤਬਿ ਤੇ ਚਾਲ ਦੇਹੁ ਹੈ ਚਾਲੀ ॥ ਅਥਿ ਸੁਨ ਬਿਦਤੇ ਜੈਸ ਅਕਾਲੀ ॥੧੯੧॥

These Dumallas are called the Naina Singh styled Dumalla. It is said that from that time this tradition had been started. Now listen to how they came to be known as Akalis.

ਇਤ ਉਤ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਵਿਚਰਤੇ ॥ ਹੁਤੇ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਉਚਰਤੇ ॥

ਇਹੁ ਅਵਾਜ ਸੁਨਿ ਜਨ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਝਗੇ ਅਕਾਲੀ ਕਹਿਨ ਅਪਾਰੀ ॥੧੯੨॥

Singhs would remain nomadic traveling from place to place, chanting Akal Akal, upon listening to this the people of the world then started to widely call them Akalis.

ਕੂਕ ਮਾਰਨੇ ਤੇ ਜਯੋਂ ਕੂਕੇ ॥ ਕੇਸ ਫੂਕਨੇ ਤੇ ਸਿਰ ਫੂਕੇ ॥

ਨਾਮ ਪੁਕਾਰੇ ਦਿਹੁ ਜਗ ਜੈਸੇ ॥ ਨਾਮ ਅਕਾਲੀ ਖੀਰੋ ਐਸੇ ॥੧੯੦॥

In the same way that Kookas [Namdharis] got their name from their Kooks [shrieks], and those who burnt their hair became known as Hair Burners [sirphooke], in the same way their names manifested in the world [due to their actions. As such, the Nihangs were also called Akalis.

ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਬਹਾਦਰ ॥ ਚੇਲਾ ਨੈਚਾ ਸਿੰਘ ਕਾ ਨਾਦਰ ॥

ਬਿਦਤਯੋ ਜਗਤ ਧਾੜਈ ਤਾਰਾ ॥ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੁਰੀਆ ਉਨ ਮਾਰਾ ॥੧੯੧॥

The great brave Phoola Singh Nihang was a fierce student of Naina Singh. His presence as a raider was known throughout the world, and had killed an English officer in one such encounter.

ਗਿਰਦ ਮੁਕਤਿ ਸਰ ਮੁਲਕ ਮੁਛਾਰੇ ॥ ਜਬਿ ਉਨ ਅਧਕੋਂ ਹਥ ਪੁਸਾਰੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ॥ ਰਾਖਯੋ ਦਿਗ ਬੁਲਾਇ ਮੈ ਸਾਦਰ ॥੧੯੨॥

Phoola Singh's influence increased greatly in and around the area of Mukhtsar, as such the brave Ranjit Singh called Phoola Singh [to join his ranks] with great respect.

ਰਚ ਕੀਰ ਰਜਮਟ ਏਕ ਅਕਾਲੋਂ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਤਾਬੇ ਕਰੀ ਬਿਸਾਠੋਂ ॥

ਤਿਸ ਮੈਂ ਥੇ ਤਬਿ ਜਿਤਕ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਨਾਮ ਅਕਾਲੀ ਸਭਿ ਕਾ ਆਹੀ ॥੧੯੩॥

Ranjit Singh then made a regiment called the Akalis, entrusted soldiers all under the control of Phoola Singh. All of the soldiers of this regiment called themselves Akalis.

ਸੁਜਤੇ ਸੁਭੈ ਉਚ ਦਸਤਾਰੇ ॥ ਚੱਕਰ ਖੰਡੇ ਕਰਦ ਅਪਾਰੇ ॥

ਗਜਗਾਰੇ ਸੁਮਿ ਪੰਜੇ ਤੋੜੇ ॥ ਧਰਤੇ ਕੁਸੁਤ ਯੋਰ ਨ ਬੋੜੇ ॥੧੯੪॥

They all adorned tall turbans, with Khandas, Chakars [quoits], knives, Gajgah [emblems], iron chains and the five weapons. They also were equipped with many other weapons.

ਦਿਹੁ ਅਕਾਲ ਰਜਮਟ ਕੀ ਬਰਦੀ ॥ ਹਤੀ ਮੁਕੱਰ ਤਬੈ ਗੁਰ ਘਰ ਦੀ ॥

ਬਸਤਰ ਨੀਝੇ ਖੁਤੇ ਤਬਿ ਭੀ ॥ ਚਲੀ ਜਾਤ ਗੀਤੀ ਮੋ ਅਥਿ ਭੀ ॥੧੯੫॥

This was the uniform of the Akal Regiment, although this tradition had already been established in the Guru's House. The Regiment would now wear blue clothing, and now too [the Akalis] continue this tradition.

ਲ਼ੀਰ ਤੁਰਕਨ ਮੋ ਰਾਨ ਤਗੀਈ ॥ ਪਾਈ ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ ਸੁਗੀਈ ॥

ਟੂਟ ਗਈ ਰਜਮਟ ਫਿਰ ਮੋਊ ॥ ਬਿਥਰੇ ਸਿੰਘ ਵਹੀ ਮਧ ਝੋਊ ॥੧੯੬॥

ਪੰਥ ਨਿਹੰਗਨ ਸਿੰਘਨ ਕੇਰਾ ॥ ਭਯੋ ਜੈਸ ਹਮ ਤੇਮੇ ਟੇਰਾ ॥੧੯੭॥

With great determination Phoola Singh attained Shahidi [martyrdom] fighting against the Turks. The Regiment then was dispersed, and the Singhs were then scattered. This is the story of the Panth of the Nihang Singhs, I narrate to you as I have been told it.

ਕੀਬੰਤ ॥

ਪੰਥ ਜਯੋਂ ਨਿਹੰਗਨ ਕਾ ਖੀਠ ਕਹਿ ਦੀਠ

ਤੇਸ ਬਖਸ਼ੈਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦਿਖਰਾਈ ਚਾਰ ਭਾਈ ਹੋਂ ॥

This Panth of the Nihangs, I have narrated their four origin stories, how they received the blessings of Guru Gobind Singh.

ਖਾਨ ਪਹਿਰਾਨ ਬੋਲ ਚਾਲ ਗੀਤ ਦਿਨਹੂੰ ਕੀ

ਯੋਰ ਸਾਭ ਸਿੰਘਨ ਯੋ ਜੋਗ ਤੇ ਨਿਰਾਈ ਹੋਂ ॥

Their diet, dress, speech and mannerisms are all different from other Singhs, and the entire world.

ਗੋਬ ਸਤ ਰਜ ਗੁਣ ਤਮ ਰੋਹੇ ਮੁਖ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੋਰ

ਬਾਤ ਪੈ ਬਹੋਰ ਝਰਤ ਬਿਸਾਈ ਹੋਂ ॥

They remain mainly Tamoguni with little influence of Satoguni and Rajoguni dispositions, and they will fight fiercely over minor issues.

ਕਾਹੂੰ ਨ ਲਯਾਵੈ ਆਂਖੁ ਤਰੇ ਡਰੈਂ ਕਾਹੂੰ ਤੇ ਨ

ਦੰਗੇ ਤੇ ਨ ਟਰੈਂ ਰਰੈਂ ਝੋਗ ਯੋਂ ਆਕਾਈ ਹੋਂ ॥੧੯੮॥

They do not lower their eyes to anyone, fearing no one, they don't hesitate to fight; this is how people describe the Akalis.

ਖੇਰੋਂ ਲੋਹ ਪਾਤ੍ਰ ਮੇਂ ਜੇਵਰ ਰਖੇ ਹੈਂ

ਲੋਹ ਰਹਿਤ ਸੁਰੋਹ ਸੁਦਾ ਮੋਹ ਸੈਨ ਗਾਲੀ ਹੈ ॥

Eating out of iron vessels, wearing only iron on their body, they always remain enraged, they have burned away the entire army of Ignorance.

ਉਚ ਦਸਤਾਰੇ ਮੰਡੇ ਚੱਕਰ ਕਰਦ

ਖੰਡੇ ਰਾਖੇਂ ਗਹਿੰ ਦੰਡੇ ਐ ਪੁਸ਼ਾਕ ਰੰਗ ਕਾਲੀ ਹੈ ॥

They adorn tall Dumallas, strapped with Chakars [quoits], knives and Khandas [double-edged swords], keeping clubs they dress in dark blue clothing.

ਥਾਹਿਤ ਨੁ ਬਿਯੋ ਸੁਵਾਦ ਰਹਿਤ ਅਜਾਦ

ਸੁਦਾ ਕਰਤ ਬੁਠਿੰਡੇ ਬਾਦ ਅਧਿਕ ਉਤਾਲੀ ਹੈ ॥

They have no desire for sensuous pleasure they forever maintain their sovereignty, very quickly do they begin arguments and fights.

ਮੁਕਾਦ ਬੇਦ ਨਾਂਹਿ ਜਾਤਿ ਬੁਰਠ ਭੇਦ ਨਾਂਹਿ

ਮਿਠੇ ਜੋਊ ਬਾਂਟ ਖਾਂਹਿ ਯਾਂਹਿ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਹੈਂ ॥੧੯੯॥

They do not recognize the traditions of the Vedas or caste obligations, when eating they always share, such is an Akali.

ਫੀਮ ਤੰਗ ਪੋਸਤ ਕੇ ਦੋਸਤ ਹੋਂ ਭਾਰੇ ਪੁਯਾਰੇ

ਯਾਦਮ ਨਿਖਾਦਮ ਜਗੀਰ ਭੁਖ ਨੰਗ ਹੋ ॥

They are great lovers and friends of opium, poppies and cannabis, their property is the land of laziness, hunger and pure poverty.

ਬਿਵਹਾਰ ਕਾਰ ਕੰਮ ਕਾਰ ਹੋਂ ਨ ਚੋਂ ਦੰਮ

ਗੰਗਤ ਖੁਸ਼ਾਲ ਗੰਮ ਧਾਰਤ ਨ ਯੰਗ ਹੋਂ ॥

They may perform work but even then they do not desire any money in return, they remain ever in bliss and never experience pain in their heart.

ਸਤ ਸੰਗ ਨਾ ਕਰੋਂ ਸੁਸਤ ਨਾ ਸੁਕੋਂ

ਦੇਕ ਬਾਈ ਗੁਰ ਕੀ ਪਛੇ ਹੋਂ ਸਗਿਤ ਉਮੰਗ ਹੋਂ ॥

They do not go into the congregation, nor listening to the ancient scriptures, but take a great thrill in reciting solely the Guru's Bani.

ਘੁਰ ਘੁੱਪ ਖੋਂ ਗੁਰਦਵਾਰਯੋਂ ਮੇਂ ਫਿਰੇ ਹੋਂ

ਝੋਂ ਦੀਨ ਹਵੇ ਨ ਮੰਗ ਕੋ ਝੋਂ ਨਿਹੰਗ ਹੋਂ ॥੨੦੦॥

They eat by instilling fear and taking from others, they travel from Gurdwara to Gurdwara, they do not beg like beggars, the people call a Nihang as such.

ਯੋਰਨ ਕੋ ਡੇਖੀ ਭਾਨੈ ਆਪ ਕੋ ਅਠੇਖੀ

ਮਾਨੈ ਸੁਰਾ ਕੇ ਸਿਪਾਹੀ ਰਖਵਾਰੇ ਭਾਰੇ ਚੰਗ ਹੋ ॥

They call others Pakhandis [fakers] and think of themselves as above all judgment, they are great warriors of keepers of the Guru's Code of Conduct.

ਮਾਨਤ ਅਕਾਲ ਨਿਜ ਗੁਰ ਬਿਨ ਯੋਰ ਕੋ

ਨ ਯੋਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ ਲੇਤ ਉਲਟੀ ਕੁਛੰਗ ਹੋ ॥

They do not recognize anyone else other than their Guru and the Deathless [Akal], against [Indic] tradition they do Parkarma [circumambulation] the reverse way [counter-clock wise].

ਮੱਛ ਰੱਸ ਰੁੱਦ ਸਮੁੱਦ ਕੇ ਵੇ ਹੋ ਅੱਛ ਸਰੋ

ਨ ਤਰਕ ਨਿੰਦ ਲੋਹੋ ਆਰਿ ਅੰਗ ਹੋ ॥

They are large fish in the ocean of Rudra rasa [The Ferocious Rasa], they do not endure the objections and slanders from others, they cut the limbs off their enemies.

ਬਾਂਛਤ ਸਦੀਵ ਜੰਗ ਆਯੁਧ ਤਰੰਗ ਭੰਗ

ਤੇਉ ਤੋ ਅਭੰਗ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਹੰਗ ਹੋ ॥੨੦੧॥

Forever desiring war, weapons, horses and cannabis, such is the one pointed mind of the Guru's Nihang Singh.

ਪਾੜੀ ਹਿੰਦੁ ਰੱਦ ਮੱਦ ਧਰਮ ਕੀ ਬਿਹੱਦ ਜਾਂਹਿ
ਗਾੜੀ ਜੱਦ ਦੁੱਸਰ ਕੀ ਰੱਦ ਕਾਰ ਡਾੜੀ ਹੈ ॥

Those Nihang Singhs who have protected the Hindu Dharma in all areas of India, have killed and thrown away generations of their enemies.

ਜਾੜੀ ਮੋਹ ਜਾੜੀ ਕਮ ਕੋਹ ਕੀ ਪ੍ਰਠਾੜੀ
ਸਾੜੀ ਈਰਤਾ ਮੁੜੀਰਤਾ ਕਮੀਰਤਾ ਤਿਕਾੜੀ ਹੈ ॥

They have burnt the net of Attachment, destroying all the generations of Anger and Desire, they have removed within the people of India all poverty, impurity, and low level thinking.

ਘਾੜੀ ਹੈ ਸੁ ਭਾਰੀ ਘਾੜ ਤੀਰ ਕਾੜ
ਗੁਜਾਨ ਸਿੰਘ ਸੀਤ ਵਾਤ ਆਤਪੁ ਬਿਸਾੜੀ ਛਾੜ ਛਾੜੀ ਹੈ ॥

Gyan Singh says that, in the past, present and in the future, the Nihang Singhs have earned great achievements, the cooling breeze and pleasant sunlight warmth [of their presence] expands forth quickly!

ਟਾੜੀ ਹੈ ਗੁੜੀਥਤਾ ਅੜੀਥਤਾ ਬੁਠਾੜੀ
ਪੁਸ ਏਗ ਤੇਗ ਵਾੜੀ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਕਾੜੀ ਹੈ ॥੨੦੨॥

They were given impurity in big heaps but even still they've been given a high status, these Akalis of the Guru are masters of Tegh [sovereignty] and Degh [benevolence].

ਮਾਣੀ ਹੈਂ ਸੁਪਰਮ ਕੇ ਸੁਕਰਮ ਕੇ ਸੰਤਾਣੀ

ਸਦ ਪਾਣੀ ਮੂਢ ਪ੍ਰਥ ਕੇ ਅਵਰਨ ਕੇ ਨਿਕਾਣੀ ਹੈਂ ॥

Nurturers of Dharma, and forever the protectors of good action, those who come into their sanctuary are protected, they are the ones who remove the false projection of Maya [the Illusion of the World].

ਨੈਕ ਸੇਵ ਹੀ ਤੇ ਸੀਛੇ ਦੇਵਤਾ ਘਾਣੀ

ਬੀਜੇਂ ਰੀਛੇਂ ਦੇਤ ਡੋਗ ਖੀਜੇ ਮੋਖ ਤਾਤਕਾਣੀ ਹੈਂ ॥

Being pleased with even just a little seva [selfless service], they are as if Shiva, granting wishes and pleasures to people, and to those who are angry against them, they grant them liberation [through death].

ਵਾਣੀ ਓਜ ਮੋਜ ਕੇ ਹੈਂ ਤਾਣੀ ਮੋਜ ਫੋਜ

ਕੇ ਹੈਂ ਖੁਆਣੀ ਘੋਜ ਚੋਜ ਕੇ ਹੈਂ ਨੈਕ ਮਗ ਚਾਣੀ ਹੈਂ ॥

They are great possessors of power and happiness, they nurture both the populace and the army and they are mindful of current developments and worldly affairs; they walk on the path of the rightful.

ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਸਵੈ ਪੰਥ ਕੇ ਪੁਆਰੇ

ਤਾਰੇ ਗੁਆਨ ਸਿੰਘ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ਸਿੰਘ ਜੇ ਘਾਣੀ ਹੈਂ ॥੨੦੩॥

They are great lovers of both the Panth and Gurbani within the Guru Granth, they are the saviors of Gyan Singh, such are the Akali Singhs.

- Naveen Panth Prakash

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਪਦ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਕ੍ਰਿਤ: ਬਾਬਾ ਗੁਰਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ

Sri Gur Pad Prem Prakash

Sri Gur Pad Prem Prakash

1880

The Lovely Illumination of
The Guru's Lotus Feet

Baba Sumer Singh

Foreword: The Sri Gur Pad Prem Prakash is an exquisite Braj historical text on the life of Guru Gobind Singh, the author was the esteemed Sumer Singh who served as Jathedar of Takht Patna Sahib and also the chairman of the Faridkot Tika committee. Baba Sumer Singh traces his lineage to the Giani Sampradya from Amritsar and the passage describes the origins of Nihangs.

ਅਬ ਐਰ ਇਕ ਅਨੁਪਮ ਕਥਾ ਨਿਜ ਜਥਾ ਮਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ॥

ਜੋ ਸੁਨੀ ਗੁਨੀ ਸੁਹੀ ਸੁਹੀਸਤ ਭਾਤਤੇ ਸਾਥੀ ਧਰੇ ॥

Now I will narrate this beautiful story according to my meager understanding, the truth that I bring before you is exactly as I have listened and understood it from reliable sources.

ਗੁਰ ਗੁਨ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮਸੁ ਪੁਰਾਨ ਹੂੰ ਤੇ ਪੁਰਾਨ ਹੈ ॥

ਇਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜਨ ਮਹਨੀ ਬਿਨਾ ਇਹਿ ਮਹਨ ਭੇਦਨ ਜਾਨ ਹੈ ॥੧॥

The stories of the Guru outweigh all the Vedas and the numerous Puranas, this secret though can only be understood and realized by a devoted and fully aware servant of the Guru.

ਕਬਹੂੰ ਚਾਰਹੁ ਤਾਤ ਸ੍ਰੀ ਸੁ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸੁਝਾਰ ਹੈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘ ਜੋਰਾਵਰ ਬਿਮਲ ਸ੍ਰੀ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਅਪਾਰਹੈ ॥

At one time, all the four sons of Guru Gobind Singh got together, the respected Ajit Singh, Jujhar Singh, the esteemed and pure Jorawar Singh, and the revered Fateh Singh, who even sin feared.

ਲਘੁ ਸੁਭਨੁ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਯਾਨੁ ਪ੍ਰਯਾਰੈ ਪੂਤ ਸਿੰਘ ਫਤੇ ਸਹੀ ॥

ਅਵਤਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਾਹ ਫਤੇ ਉਚਾਰ ਜੋ ਖਾਲਸਾ ਕਹੀ ॥੨॥

The youngest of all the sons, Fateh Singh was the most prominent and loved, for he was the one who invoked for the first time the Khalsa Fateh [Vahiguru Ji Ka Khalsa Vahiguru Ji Ki Fateh].

ਮਿਲਤੀਨ ਭੈਯਨੀ ਬੀਨ ਕੀਨ ਨਈਨ ਮਤ ਨਿਠਆਨੁ ਹੈ ॥

ਉੱਚੇ ਦੁਮਾਲਾ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਸੁਜਾਨੁ ਹੈ ॥

The three elder brothers met and carefully set out to create a new path, typing a large dark blue Dumalla on the wise Fateh Singh.

ਸੁਸੁਤਰਾਇ ਸੁਜਿਤ ਕਰ ਬਿਹਸਿ ਅਤਿ ਤੈ ਗਏ ਪਿਤ ਪਾਸਮੈ ॥

ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਿਤਿ ਜਹਰੇ ਬਿਰਾਜਤ ਆਪਨੇ ਸੁ ਬਿਲਾਸਮੈ ॥੩॥

Bedecking Fateh Singh with weapons, the older brothers, all laughing, took him to his father Guru Gobind Singh, the Master of Anandpur, who was residing on His throne in bliss.

ਲਖ ਰੂਪ ਝੋੜੇ ਲਾਇ ਉਰ ਹਰਖਾਇ ਕਰ ਸੁਤਗੁਰ ਕੀ ॥

ਯਹ ਅਧਿਕ ਪੁਯਾਰੇ ਮੋਹਿ ਲਾਗਯੋ ਯਹ ਦੁਮਾਲੋ ਹੈ ਸੁਹੀ ॥

Guru Gobind Singh looking at this form was pleased and hugged Fateh Singh, and then said, "I really love this uniform with such a beautifully adorned Dumalla

ਜੋ ਜੰਗ ਜੀਤ ਅਭੀਤ ਸੁਰ ਸੁਧਾਰ ਸੀਸ ਨਿਸਾਨ ਹੈ ॥

ਯਹ ਅਹਿਰਿ ਤਮਗਾ ਏਕਅੰਤਿ ਉਤਯਮ ਨਿਹੰਗ ਮਹਾਨ ਹੈ ॥੪॥

This Farla is the symbol for the entry into heaven, those Singhs who adorned it will be fearless and victorious in battle. This Farla is highest honour given; great are these Nihang Singhs.

ਯਹ ਰੂਪ ਹੂ ਮਮ ਰੂਪ ਪਾਛੇ ਪ੍ਰਗਟ ਅੰਤਿ ਹਿਤ ਹੋਇ ਹੈ ॥

ਆਨਨਯ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਮੁਕਤਨ ਮੇ ਭਰਮ ਭਯ ਖੋਇ ॥੫॥

Understand this form to my very own, I will send great love to those who adorn it. Amongst the Singhs none are equal to the Nihang Singhs; liberated, they are free from all doubt and fear."

ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਈਨ ਜਥੈ ਬਰਦਾਨਾ ॥ ਤਬ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਕਿਯ ਸੁਨਮਾਨਾ ॥

ਤਬ ਤੇ ਭੇ ਨਿਹੰਗ ਜਨ ਜੇਤੇ ॥ ਦਵੈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੋ ਪੁਠਰੇ ਤੇਤੇ ॥੬॥

When the Guru gave this blessing to Fateh Singh, then Himmat Singh [of the Punj Pyare] were also given this honour [to wear the Bana and Farla]. The Nihang Singhs then expanded greatly in size and two types of Nihangs started to emerge.

ਖਾਹੁ ਦੁਮਾਲੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖੁ ਰਾਖਾ ॥ ਕਾਹੂੰ ਕਰਯੋ ਉਚ ਆਰਿਠਾਖਾ ॥

ਛਪਯੋ ਪੰਥੁ ਕਉ ਚੜਾ ਨ ਆਗੇ ॥ ਨੈਣਾ ਸਿੰਘੁ ਜਥੈ ਜਗੁ ਜਾਗੇ ॥੭॥

Some wore a normal Dumalla keeping the Guru's name on their mouth, some of them desired to wear a tall Dumalla. Some time had passed and there was a lull in the tradition, but this was arisen again with Naina Singh.

ਦੀਪੁ ਸਿੰਘੁ ਕੇ ਸਾਧਕੁ ਭਏ ॥ ਬੁੜੇ ਸੂਰਬਰ ਆਰਿ ਗੁਨੁ ਗਏ ॥

ਗੁਨੁਯਹੁ ਕਥਾ ਜਬੁ ਮੀਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਆੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮੀਹੁ ਸੁਰੁ ਗਯਾਨੀ ॥੮॥

Naina Singh was Baba Deep Singh's student, and was a great warrior, filled with virtue. Listen to this narration, which I have understood from listening to the Gyanis in Amritsar.

ਤਖੁਤ ਆਕਾਨੁ ਚੈਰੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਕਰ ਆਰਦਾਸੁ ਸੁ ਪਾਗੁ ਸੁਜਾਈ ॥

ਉਚ ਨਿਕਾਮਯੋ ਫਰਾਰੁ ਸਿਰਪਰ ॥ ਸ੍ਰੀਸ ਨਿਸਾਨੁ ਨਿਸਾਨੁ ਜਾਂਚੁ ਧਰ ॥੯॥

Arriving at the Akal Takht, Naina Singh did an Ardaas [supplication] and tied a tall Dumalla, with a Farla springing forth from the top and considered this Farla as a Nishan [Battle Standard] of the Panth.

ਸਰਬਰੋਹੁ ਕੀ ਰਹਿਤ ਚੜਾਈ ॥ ਬਸਨੁ ਸੁਰਮਈ ਸ੍ਰੀਸੁ ਸੁਜਾਈ ॥

ਤਿਨੁ ਤੇ ਫੁੜਾ ਸਿੰਘੁ ਸੁ ਆਇ ॥ ਪ੍ਰਥੁਰੇ ਸਿੰਘੁ ਨਿਹੰਗੁ ਸੁਠਾਈ ॥੧੦॥

He started the tradition of eating out of Sarbloh [all-iron] vessels, and wore a greyish blue colour Farla on top of his Dumalla. After Naina Singh came Phoola Singh, who spread the word greatly and created many Nihang Singhs.

ਬੜੇ ਸੂਰ ਗੁਰ ਭਕਤ ਆਮਾਨੀ ॥ ਦੀਨਨ ਪੁਰ ਦਾਯਾ ਜਿਨ ਜਾਨੀ ॥

ਸੁਯਾਮ ਬਸਨ ਸੁਭ ਆਰਤ ਆਏ ॥ ਆਦਿਹ ਤੇ ਜੇ ਸਿੰਘ ਸੁਹਾਏ ॥੧੧॥

They were great warriors, egoless devotees of the Guru, who would be greatly compassionate to the poor. Many joined into the ranks wearing dark clothing, many people came from all around into the Singhs.

ਨੈਣਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਭਏ ਦੁਮਾਲੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਰੀਤ ਯਹ ਸੁਭ ਮੇ ਚਾਲੀ ॥

ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ ਦੁਮਾਲੀ ਭਏ ॥ ਸੌਰਬੀਰ ਬੜ ਜਸ ਜਗ ਲਏ ॥੧੨॥

Naina Singh thus started this tradition of the tall Dumalla, this tradition came into the world from Naina Singh. Ganda Singh then also wore this tall Dumalla, who was a great warrior and praised throughout the world.

ਤਿਨ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ ਪਯਾਰੇ ॥ ਮਮਪਿਤੁ ਪਦ ਪੰਕਜ ਹਿਤ ਧਾਰੇ ॥

ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਨ ਗੁਨ ਪੁਨ ਪੁਨ ਕਹੀ ॥ ਕਥਾ ਜਥਾਮਤਿ ਆਪਨ ਲਹੀ ॥੧੩॥

After them came a beloved Gareeb Singh, my father had great love for their lotus-like feet. From my father I heard this story many times, and as per my meager understanding I have narrated it to you as such.

- Sri Gur Pad Prem Prakash

ਭਾਈ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਿਹਤਨਾਮਾ

ਕ੍ਰਿਤ: ਭਾਈ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ

Bhai Daya Singh Rehatnama

Bhai Daya Singh Rehatnama

1700s

Code of Conduct of the
Compassionate Tiger

Bhai Daya Singh Pyara

The Bhai Daya Singh Rehatnama is dated within the 1700s and outlines the characteristics and traits of an Akali Nihang.

ਮੈਂ ਅਕਾਲੀ ਰੂਪ ਹੈ ਕੀਤਾ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨਾਇ ॥

ਜਪੈ ਜਾਪੁ ਗੁਰਬਰ ਅਕਾਲ ਸਰਬਜੋਹ ਪਹਿਨਾਇ ॥

The form of an Akali is thus, wearing dark blue clothes he continually chants the Jaap Sahib, and 'Gurbar Akal' [the Deathless is All Powerful], wearing all iron weapons.

ਪੰਜ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪੁਰ ਏਹਿ ਪੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗਾਤਰੇ ਰਾਖਿ ॥ ਕਰਦ ਭੇਟ ਬਿਨ ਪਾਨ ਕਹਿ ਅਕਾਲ
ਭਾਵ ਸ੍ਰੀਤ ਭਾਖੁ ॥

Equipped with five weapons he keeps a Kirpan in a baldric [gathra], he does not eat or drink anything without blessing it first with his Karad [knife] and with love reciting 'Akal'.

ਉਚੀ ਬੁੰਗਾ ਜੋ ਸੁਜੈ ਨਾਮ ਨਿਹੰਗ ਸੁਜਾਨ ॥ ਕਰਮ ਅਕਾਲੀ ਸਮ ਕਰੈ ਸੁਨਹੁ ਸਿੱਖੁ ਧੀਰ
ਕਾਨ ॥

Understand that he is called a Nihang who adorns a tall turban, these are the traits of an Akali, oh Sikh listen carefully with your ears.

- Bhai Daya Singh Rehatnama

ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਮਹਿ ਦਲਾਂ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਆਇ ॥

It is clearly established within the Guru's History that
the Nihang Dals are continuing from the origin
[of the Khalsa].

ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਨਿਹੰਗਨੁ ਸਮ ਡੰਕਾ ਗਜਦਾ ਜਾਇ ॥

[Regardless] the Nihangs are carefree,
and their battle drums will continue to roar.

॥
ਗੰਗਾ ॥ ੩੦੬